

תפ"ח 1027/08-16 - מדינת ישראל נגד מוחמד עלקם

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופטים: י' נעם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

תפ"ח 16-08-1027 מדינת ישראל נ' מוחמד עלקם (עוצר)

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

مוחמד عleckem (עוצר)
על-ידי ב"כ עו"ד וסימן דכוואר

הנאשם

גור דין

השופט א' אברבנאל:

על ידי הכרעת הדין

1. ביום 20.3.2018 הורשע הנאשם, על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הריגה - לפי סעיף 298 לחוק העונשין, תשל"ג-1977.

על פי עובדות כתוב האישום המoscמות, שעלה בסיסן הורשע הנאשם, ביום 1.7.2016 ב时刻 19:30 הגיע המנוח י' מ ש"ל ליד 1977, אשר התגורר באותה עת עם משפחתו בשכנות לנאמן ומשפחתו, לחנות מכללת שבבעלות אבי הנאשם. המנוח ביקש לקנות מוצרים אחדים, ומשהתרבר כי אין בידו די כסף ביקש לרכוש חלק מהם בהקפה. משسرב לכך המוכר דחף את המנוח והשמיע לעבריו גידופים. במקום התפתחה עימות בין אבי של הנאשם ובני משפחתו לבין המנוח ובני משפחתו. הצדדים נפרדו בכוונה להיפגש עוד באותו ערב כדי לישב ביניהם את ההודרים.

ב时刻 21:15 הגיעו המנוח והנאשם בסמוך למסעדת עליון הסמוכה למקום. בתום דין ודברים שהתנהל בין השניים, נכנס הנאשם אל המסעדה, וכחצץ דקה לאחר מכן הגיע המנוח למקום כשהוא משוחח בטלפון הנייד שלו.

מעשה ההריגה מתואר בכתב האישום כליהן:

"הנאשם ראה את המנוח, כשהוא מחזק את הטלפון ביד, משוחח במרחב חצי דקה בטלפון ומונפנס ביד השנייה תוך שהוא מחזק בה חפץ גלילי, אשר הנאשם סבר כי מדובר בגז מדמיע. הנאשם שחשש, כי המנוח קורא לאחרים להגיע ולפגוע בו, מביל ששמע את המנוח עושה זאת, עלה למטבח שבקומה

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - loi.verdicts.co.il

השנייה של המסעדה, נטל סכין ממתלה הסכינים, תחב אותו מתחת לבגדיו וירד לפתח המסעדה, שם שהה באותה עת המנוח.

הנאשם יצא אל שער חצר המסעדה והמקום בו עמד המנוח כשהוא מצוי בסכין אותה נטל מהמטבח כאמור לעיל. הנאשם טפח קלות על כתפו של המנוח וסימן לו בכך להתלוות אליו בכיוון מעלה הרחוב. המנוח והנאשם השתחו בפתח המסעדה מספר שניות ופנו לעומק הסמטה כשהם משוחחים ביניהם בנושא שאינו ידוע למאשימתה במידוק.

זמן קצר לאחר מכן, בנסיבות שאין ידועות למאשימתה במידוק התפתח עימות בין המנוח והנאשם, שבו הלאו דחפו השניים אחד את השני תוך שהם מגדים זה את זה. במהלך העימות שארך כשתים דקות, אחד הנאים בסכין שבו הצעיד קודם לכך מבלי לתקוף באמצעותו את המנוח.

בתוך כך הגיעו למקום בעלי חנوت שראו את העימות והפרידו בין השניים. בשלב מסוים לאחר שעלה בידי האחרים להפריד בין המנוח לנאים ובעת שהנאשם הפנה את גבו אל המנוח והורחק ממנו מספר מטרים על ידי אחד המפרידים שהיה במקום, חזר המנוח וביקש להכות את הנאים. משהבחן במנוח, הרים את ידו על מנת להתגונן, ועם הורדת הידיים ذكر בתנועה רחבה את המנוח בבסיס צווארו דקירה אחת.

התוצאה לכך הייתה לרקמות שריר, חתכה את העורק התת-בריחי ופצעה את פסגת הריאה השמאלית באופן שגרם לחדרת דם נרחב ואויר לחלל הצדר.

מיד לאחר שנדק רץ המנוח אל עבר תחנת דלק סמוכה, שם קרס, לנוכח איבוד הדם והדיםם אל תוך חלל בית החזה. כעבור זמן קצר, בדרך בית החולים נפח המנוח את נשמו ונסתר כתוצאה מפצעיו".

.2 הסדר הטיעון נחתם בין הצדדים בעיצומה של פרשת התביעה, לאחר שהמאשימת העידה מטעה ארבעה עדים.

בהסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי המאשימת תעתר לסתת תשע שנים מסר בפועל על הנאים, וכן מסר על תנאי, קנס ופיצוי למשפחה המנוח; ואילו ההגנה תעתר לסתת חמיש שנים מסר על הנאים, ובענין יתר רכיבי העונש תהיה חופשית בטיעוניה.

עוד הוסכם בין הצדדים כי " לנוכח עדות העד מחמד עלי... עם הכנסת הנאים לחנותו של העד לאחר האירוע היה הנאים מבוהל, רועד וחסר מנוחה ושאל מה קרה וביקש שיגישו עזרה למנוח".

.3. במסגרת ראיותיו לעונש, העיד ב"כ הנאים מטעם ההגנה את מר מוסטפא עלקם - אביו של הנאים, אשר מסר כי לאחר האירוע בית המגורים שלהם, בן ארבע הקומות, וחנות המכולת האמורה עלו באש, וכי בעקבות זאת נאלצה

המשפחה להעתיק את מגורייה למקום אחר. העד הגיע הסכם סולחה שנערכ בין שתי המשפחות, ועל פי שילמה משפטת הנאשם למשחתת המנוח 650,000 ₪.

כמו כן מטעם הנאשם העיד מר זאב גולן, אשר העסיק בעבר את הנאשם, ומסר כי הנאשם בעל מידות טובות "ילך מקסים, מתורבתת, חמוד, שקט"; כי המעשה שבו הורשע אינו מאפיין אותו; וכי ישמח להעסיק אותו לאחר שחרורו ממאסר.

4. מתסקרים שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי עד לאירוע מושא כתוב האישום לא היה מעורב בפלילים. הנאשם טוען לפני קצין המבחן כי לא התקонן לפגוע במנוח, וכי הוא חווה את האירוע טראומטי. הוא בטא צער על מותו של המנוח ובושא רבה על מעשייו. שירות המבחן מעריך כי הנאשם נמצא ביום בעיצומו של תהליך גיבוש עצמי ומתמודד עם קשיים רגשיים כתוצאה מעשייה העבירה. מהתסקרים עולה כי הנאשם נוטה לטשטש את הניסיות שהובילו למעורבותו באירוע. שירות המבחן ממליץ על ענישה מוחשית, ועל שילוב הנאשם בתכנית טיפולים שיקומית בבית הסוהר.

טייעוני הצדדים

5. בטיעונו לעונש הדגש ב"כ המאשימה כי בעת האירוע, כשהנאשם היה בדרך למפגש עם המנוח, הוא בחר להציג ב███ בעלת לב אורך - "███ פוגענית בפני עצמה". לטענותו הנאשם בחר שלא לסתת, ותחת זאת יצא ביודען לקראת עימות עם המנוח כשהוא מצדיב בסיכון האמורה. לדבריו המעשה מצדיק קביעה מתחם עונש הולם של 9 עד 15 שנות מאסר, וכן עברו הנקי של הנאשם וגילו הצעיר נכון לקבוע את עונש המאסר בתחום המתחם, ולהטיל על הנאשם 9 שנות מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי ופיצוי.

6. בטיעונו לעונש טוען בא-כוח הנאשם כי המנוח הוא שיזם את המפגש בין השניים, זאת כשבדיו חוץ גלילי אשר הנאשם סבר כי הינו מילגן מדמייע, וכי הנסיבות הנאשים בסיכון מוקורה בפחד מפני המנוח. בא-כוח הנאשם הדגש כי עבר לדקירה, המנוח הוא אשר תקף את הנאשם, לאחר שהנוכחים במקום הפרידו ביניהם, וכי מטרתו בהנפת ידו ובה הסיכון האמור, הייתה להתגונן מתקיפתו של המנוח. בא-כוח הנאשם הדגש כי מדובר בדקירה יחידה, ולא חלק על כך כי כשהנאשם הories את הסיכון לעבר גופו של המנוח הוא מודיע לאפשרות התוצאה הקטלנית. לטענותו התנהגותו של הנאשם נמצאת ברף החומרה הנמוך של עבירות ההריגה.

הנאשם הביע צער על מעשייו.

דין והכרעה

7. סכsoon על עניין של מה בכך הוביל לעימות אלים בין הנאשם לבין המנוח, וכਮוצא מכך לאבדן חייו של המנוח.

השנים אשר התגוררו בשכנות זה זהה, בחרו לחדש עימות שהחל כשבועיים לפני כן, זאת אף שבכונתם של נכבדים היה לךם מפגש בין המשפחות כדי לישר את ההדורים ביניהם.

כפי שמתואר לעיל, כל אחד מהשנים תרם את תרומתו להתרחשויות העימות, ואולם הנאשם הוא שהסלים את האירוע מגע ידים והשמעת גידופים, לאיורע שבו נעשה שימוש קטלני בסיכון ארוכה.

כמתואר לעיל, לאחר שהצטיד בסיכון ארוכה, פנה הנאשם אל המנוח, טפח על כתפו וסימן לו להתלוות אליו למקום סמוך, שם דחפו השנים זה את זה, תוך החלפת גידופים ביניהם. לאחר שהנוכחים במקומות הפרידו בין הניצים, פנה המנוח אל הנאשם, וכשגבו של הנאשם מופנה אליו ביקש לשוב ולתקוף אותו. משחחין בך הנאשם, הרים את ידיים כדי להתגונן, כשבאותה מלה הסcin האמורה, עם הורדת הידיים "זכיר את המנוח בתנועה רחבה" בצווארו.

8. תיאור הדברים האמור מלמד כי הנאשם הוא שהזמין את המנוח להתלוות אליו זאת לאחר שהצטיד בסיכון, ובתום ההתרחשויות ביניהם משניסה המנוח לתקוף אותו, הגיב הנאשם כמתואר לעיל, כשבידו הסcin האמורה.

נכונותו של הנאשם להטעמת עם המנוח, לכל הפחות ביוזמה משותפת של השנים, ותגובתו הבלתי מידיתית לתקיפה אפשרית מצדו של המנוח, הביאו לאובדן חייו של המנוח.

מהעובדות שבביסיס ההרשעה עולה כי הנאשם לא ذكر בគונת מכון את המנוח, ואולם אין חולק כי הנאשם צפה את התוצאה הקטלנית, שעה שאחז בסיכון ארוכה, בעת חילופי המכות בין השנים.

9. הנסיבות בסיכון לקראת עימות ועשיות שימוש בה באופן המביא לקטילת חי אדם, הינה למropa הצער תופעה נפוצה, המחייבת עונשה חמירה. ערך חי האדם העומד בבסיס עבירות הרגילה, ומכאן העונש המקסימלי שבצדיה העומד על 20 שנות מאסר.

בע"פ 4877/07 יוחיב נ' מדינת ישראל (2.2.2009), נדון המערער ל-14 שנות מאסר בפועל ולעונשים נוספים, זאת לאחר שהורשע בעבירות הרגילה. במהלך ויכוח עם חברו, שיבש לצדכו במכוניתו, שלף המערער מתא ה兜פות שבמכונית סcin, וذكر באמצעותה פעמיים את המנוח. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, אף שקיבל את טענת המערער כי בעת האירוע סבר כי המנוח עומד לשלוף סcin מכיסו, ולאחר שהביא בחשבון את עבורי הנקי.

בע"פ 2888/15 עלא חד"רי נ' מדינת ישראל (28.12.2016), נדון המערער בין היתר ל-14 שנות מאסר בפועל בגין הריגתו של חברו לעובדה בדקירת סcin בצווארו. השנים, שעבדו כקצבים במפעל בשר, החליפו ביניהם גידופים ודחיפות והמנוח זרק את נעליו לעברו של המערער. בתגובה לכך נטל המערער סcin אשר שימשה אותו בעבודתו, וזכר את המנוח פעם אחת בצווארו. בית המשפט העליון הביא בחשבון את הסכם הסוללה שנערך בין

הצדדים, והעמיד את עונשו על 12 שנות מאסר בפועל.

בע"פ 4749/17 בן גניס נ' מדינת ישראל (30.8.2017),ណון המערער ל-15 שנות מאסר בפועל, בגין דקירותו למונות של אדם שעמו נקלע לסכוסר בעת בילוי במועדון. לאחר חילופי מהלומות בין המנוח וחבריו לבין המערער פנה המערער למטבח שבמועדון לאחר שhecriz צי הוא מתכוון להצטייד בסכין, ואף שחבריו ועובד המקום ניסו למנוע ממנו מלעשות שימוש בסכין, נעצ את הסcin פעם אחת באיבר חיזוני בגופו של המנוח ובשל כך גרם למוות. בית המשפט המחויז קבע כי מתחם העונש ההולם עומד על 12 - 18 שנות מאסר וקבע את עונשו כאמור לעיל.

בית המשפט העליון קבע כי "בנסיבות העניין המשמעות הנלווה לעובדה שהוחלפו מהלומות זמן קצר לפני הדקירה היא קלה ביותר"; כי "elibto של האירוע היה בכך שהמעערער הכניס לזרה כלי משחית קטלניים במיוחד (סכין קצבים ומצלג גרייל ממtooar)"; וכי המערער תכנן את מעשה הדקירה ויזם אותו. בית המשפט העליון קבע בנוספ' כי אין לייחס משקל רב למספר הדקירות, זאת נוכח פגיעה של הדקירה הקטלנית באיבר חיזוני. ברוב דעתות נדחה ערעור המדינה על קולת העונש, ופה אחד נדחה ערעורו של המערער. בית המשפט העליון סקר פסיקה שבה הוטלו עונשי מאסר של 18 שנות מאסר בפועל על מושעים בעבירות הריגת, ועמד על מנעד העונשים הרחב בגין עבירה זו.

10. "יחודה של המקירה שלפנינו הוא בכך שהוא נאשם לא ذكر את המנוח בכוונת מכוון, אלא הוריד את ידו האוחזת בסcin לעבר צווארו של המנוח, תוך כדי התגוששות עמו, כדי להדוף את תקיפתו של המנוח. כאמור, אין חולק כי בעת שעשה כן צפה הנאשם את התוצאה הקטלנית. נסיבות אלה מצדיקות קביעת מתחם עונשה מקל ביחס לפסיקה המתוארת לעיל.

לאחר שהבנו בחשבון, מחד גיסא - כי הנאשם הוא שהזמין את המנוח למקום האירוע לאחר שהצטייד בסcin ארוכה, והוא שעשה שימוש בסcin בעת התגוששות עם המנוח וכתוכאה מכר גרם לאובדן חי אדם, ומצדך גיסא - כי דקירות המנוח לא נעשתה בכוונת מכוון, אלא במהלך התגוששות עמו, שעה שהמנוח ניסה לתקוף את הנאשם, אנו קובעים כי מתחם העונש ההולם למעשה עומד על 8 - 12 שנות מאסר בפועל.

11. הנאשם כבן 20. בעברו אין הרשעות קודמות. הואלקח אחריות על מעשיו, הביע צער, ואף שבעת הودאות פרשת התביעה כבר הייתה בעיצומה, יש לזקוף לזכותו את הودאותו. משכך, את עונש המאסר המוטל על הנאשם יש לקבוע בתחום מתחם העונש ההולם - דהיינו שטונה שנות מאסר.

אשר למרכיב הפיזי - משהבאו ראיות על כך כי בין המשפחה נכרת הסכם סולחה, שעל פי תשלום משפחתי הנאשם 650,000 ₪ למשפחה המנוח, ומשהו סכם כי חלק משמעותי מהסכום האמור כבר שולם, איןנו רואים הצדקה להטלת פיזי מעבר לכך.

העונש המוטל על הנאשם מבטא שיקולים של גמול ושל הוקעת המעשה, על רקע הערך החברתי המוגן של

קדושת החיים, וכן טעמים של הרתעה אפקטיבית - של הנאשם ושל אחרים.

התוצאה

.12. על-יסוד האמור לעיל אנו גוזרים את דינו של הנאשם לעונש כדלהלן:

- א. שמונה שנות מאסר בפועל, מיום מעצרו - 12.7.2016.
- ב. עשרה חודשים מאסר על-תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה שבה הורשע בתיק זה, או עבירות אלימות מסווג פשע.
- ג. שלושה חודשים מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה של החזקת סכין.

.13. בהתאם למסקירות השירות המבחן, שירות בתי הסוהר יבחן את האפשרות לשלב את הנאשם בתכנית טיפולית שיקומית ייעודית, המתואמת לצרכיו וಗילו.

הפרקליטות תדוחה למשפט המנוח על גזר-הדין.

מציאות בית-המשפט תמציא עותק מגזר-הדין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

נתן היום, ג' בתשרי תשע"ט, 12 בספטמבר 2018, במעמד ב"כ המאשימה, הסגנון, הנאשם ומתרגם בית-המשפט לשפה הערבית.

יורם נעם, סגן נשיא
רבקה פרידמן-
אליא ברברנאל, שופט
פלדמן, שופטת